

SALVE REGINA

Římskokatolická farnost Březolupy

2. číslo/únor - březen 2020

Milí čtenáři, drazí farníci,

zanedlouho tu máme opět postní dobu. Přestože toto období nese ve svém názvu slovo postní, není půst jeho hlavním smyslem. Naším hlavním úkolem během této doby je přiblížit se k Bohu a dobře se připravit na slavení Velikonoc.

Půst (společně s modlitbou a almužnou) představuje prostředek, jak tohoto cíle dosáhnout. Není zrovna snadné povzbuzovat někoho k tomu, aby se postil. Samo slovo půst nám zní těžce, protože naznačuje, že bychom měli něco pustit, či někoho nebo něco opustit. A to se nám většinou nechce, protože kdybychom se teď chtěli něčeho zbavovat, tak proč bychom to v minulosti tolik chtěli mít?

Dnes mnozí lidé nechápou, co pozitivního jim může půst přinést. Půst nelze chápat pouze jako dietu nebo jako asketický výkon, který v nás vzbudí pocit uspokojení z překonání sebe sama. Půst má být zřeknutím se čehokoli, co je v mém životě postradatelné, zbytečné, překážející nebo co mě spoutává a činí závislým. Postit se můžeme tak, že si bud' odřekneme něco příjemného, např. oblíbené jídlo, počítač, televizi, internet, alkohol, kouření, atd., nebo vykonáme navíc něco dobrého, např. věnujeme svůj čas osamělému člověku, pomůžeme někomu potřebnému, každý den si přečteme Písmo svaté, zúčastníme se mše svaté i ve všední den, atd.

Nesmíme zapomínat, že smyslem postu není se v něčem cvičit, něco trénovat nebo si dokazovat, jak jsem dobrý. Je potřeba zkoumat, z čeho vyplývá naše motivace postit se. Ježíš nás upozorňuje, že nemáme konat věci pouze s vidinou uznání a pochvaly od druhých lidí. V evangeliu (Lk 18, 9–14) čteme, že farizeovi posloužil půst pouze k posílení jeho pýchy a namyšlenosti, což samozřejmě není chyba postu, ale farizeova postoje. Správně se postí ten, kdo se pro půst rozhodl dobrovolně, bez postranních úmyslů a zachovává určitou míru rozumnosti vůči svému zdraví. Je také důležité, abychom nezapomněli prožívat půst ve spojení s modlitbou a se vztahem k druhým lidem. Stručně řečeno: Smysl postu se naplňuje, když je jeho záměrem a výsledkem posun na cestě lásky k Bohu a k bližním.

A tak vám, sestry a bratři, přeji požehnanou postní dobu, abyste se během této doby přiblížili (i díky postu) více k Bohu a dobře se připravili na slavení Velikonoc. K tomu Vám žehná

o. Jenda

APOŠTOLÁT MODLITBY V ÚNORU: Naslouchat volání uprchlíků

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení se Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svoji oběť za záchranu světa, Ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště za úmysly Svatého otce a našich biskupů.

Všeobecný úmysl:	Modleme se, abychom slyšeli a brali vážně naléhavé volání migrantů , našich sester a bratří, kteří upadli do rukou bezohledných převaděčů.
Misijní úmysl:	Bude zveřejněn na začátku měsíce.
Úmysl našich biskupů:	Za lékaře a zdravotníky – ať na přímluvu sv. Anežky ani v nejsložitějších situacích nepodléhají pokušení rozhodovat o životě a smrti.

APOŠTOLÁT MODLITBY V BŘEZNU: Katolíci v Číně

Všeobecný úmysl:	Bude zveřejněn na začátku měsíce.
Misijní úmysl:	Modleme se, aby církev v Číně vytrvala ve věrnosti evangeliu a rostla v jednotě.
Úmysl našich biskupů:	Za farní společenství – ať jsou na přímluvu sv. Vojtěcha dobrým zázemím pro hledající, katechumeny, trpící a nemocné.

Svatý František Xaverský, oroduj za nás. Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás.

ŽIVOT VE FARNOSTI V PROSINCI A LEDNU

V prosinci a lednu jsme se rozloučili s těmito farníky:
Ludmila Kolaříková (* 5. 1. 1931, † 29. 11. 2019, P 5. 12. 2019)
Jan Mašek (* 8. 6. 1955, † 30. 11. 2019, P 6. 12. 2019)

REKAPITULACE ROKU 2019

Z vody a Ducha Svatého se narodilo **10** dětí a **1** dospělý.
Svatost Eucharistie poprvé přijalo **5** dětí.
Pečeť daru Ducha Svatého přijalo **9** farníků.
Lásku, úctu a věrnost si slíbily **2** páry.
Rozloučili jsme se s **22** drahými zesnulými.
Svatost nemocných přijalo **59** nemocných.

Přehled hospodaření Římskokatolické farnosti Březolupy za rok 2019

PŘÍJMY FARNOSTI

Sbírky a dary

Sbírky běžné	287 600 Kč
Sbírky celofarní	99 500 Kč
Dary na varhany	26 200 Kč
Příspěvky od obce	31 300 Kč
Nájmy (pachtovné)	6 500 Kč

PŘÍJMY CELKEM 451 100 Kč

VÝDAJE V ROCE 2019 FARA

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BÍLOVICE

ENERGIE	125 000 Kč
OPRAVY / BĚŽNÁ ÚDRŽBA	69 000 Kč
VYBAVENOST	157 000 Kč
FARNÍ KANCELÁŘ	33 000 Kč
CELKEM	384 000 Kč

Varhaníci naší farnosti

Na úvod zkusím položit malou hádanku:

Které farníky málokdy vidíte, ale zaručeně pokaždé slyšíte?

A) plačící děti

B) varhaníky

Přestože by obě odpovědi mohly odpovídat skutečnosti, jak již mnozí možná tušíte, B je správně. Varhaníci. Co se týče hladiny decibelů, varhaníci nemají mezi farníky konkurenci. Jejich pomocníkem jsou dvoumanuálové digitální varhany opášené zesilovačem.

Březolupská farnost disponuje třemi varhaníky: Janem Hubáčkem, Mílou Provazníkovou a Marií Hoferkovou. Spolu s bílovickými kolegy tvoří skupinku více než deseti varhaníků, zajišťujících hudební doprovod pro více než 50 mší za měsíc. Měsíční rozpis jejich hraní připravuje otec Jan Svozilek.

Co přesně obnáší služba varhaníka? Před každou mší svatou si varhaník zjistí průběh liturgie pro daný den. K němu následně přizpůsobí píseň, žalm, alelujový verš a ordinárium. Při samotné mši svaté pak musí myslet vždy o krok napřed a nenechat se příliš strhnout průběhem mše (např. nezahluhat se do preface a nezapomenout začít hrát Svátý). K tomu je třeba pozorně sledovat dění na oltáři: nezpůsobit časové prostoje a vyplnit prázdná místa. V zimě pak služba varhaníka vyžaduje i jistou otužilost, když od promrzlých klapek tuhnou prsty.

Myslím, že služba varhaníka je do jisté míry obět, neboť vyžaduje úsilí a čas. Současně však v sobě skrývá radost z vědomí, že svou službou přispívá ke kráse liturgie a chvále Boží. Svátá Cecílie, oroduj za nás!

Marie Hoferková

VÝDAJE FARNOSTI

Provoz farní budovy

Energie

Elektřina	10 700 Kč
Plyn	23 200 Kč
Vodné, stočné	700 Kč

Opravy, běžná údržba

Malování, nátěry	17 800 Kč
Drobný materiál na údržbu a revize	8 900 Kč

Vybavenost

Tiskárna	3 000 Kč
Ohřívací hrnec	2 000 Kč

CELKEM VÝDAJE FARA 66 300 Kč

Provoz kostela

Energie

Elektřina	45 900 Kč
-----------	-----------

Bohoslužebné a pastorece

Liturgické předměty	1 500 Kč
Varhanní doprovody	2 500 Kč
Učebnice náboženství	15 700 Kč
Květinová výzdoba	1 500 Kč
Předplatné OLDIN	2 700 Kč

Vybavenost

Přenosný mikrofón	3 700 Kč
-------------------	----------

Ostatní

Daň z nemovitostí	2 300 Kč
Aktivita diecéze, havarijní fond, sbírky vyhlášené arcibiskupstvím	82 500 Kč
Příspěvek na provoz kanceláře a fary v Bílovicích	45 000 Kč
Příspěvek na mzdu paní účetní	16 000 Kč

Opravy

Protipovodňová zábrana	2 100 Kč
Oprava vitrážového okna	17 800 Kč
Posuvné dveře	5 700 Kč
Ventilační křídlo	2 200 Kč
Bleskosvod a rozvaděč	44 300 Kč
Oprava střechy	16 700 Kč
Protipožární dokumentace	16 900 Kč
Drobné opravy a revize	3 500 Kč
Žárovky a materiál na údržbu	1 700 Kč

CELKEM VÝDAJE KOSTEL 330 200 Kč

Stav účtů k 31. 12. 2019:

Stav běžného účtu	172 780 Kč
Stav účtu k pořízení varhan	32 526 Kč
Stav pokladny	7 512 Kč

Dle účetních podkladů zpracovala Lucie Křížková

Milost úžasu o pouti do Říma (7. – 11. 12. 2019)

V sobotu jsme vyrazili o třetí ranní hodině z Bílovic směrem na jih na pouť do Říma. Pro některé z nás byla zážitkem už jenom přeprava vzduchem, naštěstí klidná tak, že nám dala hodinu na spánek nebo těšení se do „věčného města“. V poledne jsme se ubytovali a po krátkém odpočinku vyrazili za prvními duchovními zážitky, rovnou do nedaleké papežské baziliky Panny Marie Sněžné k relikvii betlémských jesliček. Větší povzbuzení do prožívání adventu a celé pouti jsme si ani nemohli přát! V malé uličce za bazilikou je schován starobylý kostelík sv. Prassedy. V jeho boční kapli jsme měli možnost slavit první společnou mši svatou, kterou sloužil otec Jan Svozílek. Kázání bylo nesené atmosférou očekávání, s nímž jsme se všichni vydali na cestu.

Hned následující den – v neděli, jsme si připomněli, že „pouť není výlet ani dovolená“ a o šesté se snídaněmi v sáčcích jsme vyrazili do Vatikánu. Odměnou nám byla cesta tichým ranním Římem a působivý rozbřesk na svatopetrském náměstí. V čele s otcem Pavlem Macurou jsme oslavili svátek Neposkvrněné Panny Marie. Mši svatou sloužil přímo v bazilice sv. Petra u bočního oltáře sv. papeže Jana Pavla II. Už předem jsme věděli, že bychom zde neměli zpívat, abychom nerušili ostatní návštěvníky a účastníky mší, ale po domluvě s ochrankou jsme si mohli i zanotovat, což přidalo na radosti slavení!

Ve svatopetrském dómu a ve Vatikánu jsme zůstali celé dopoledne v rozjímání a v očekávání, že uvidíme brzy na vlastní oči papeže Františka při modlitbě Anděl Páně. Se stovkami dalších věřících jsme na náměstí očekávali společnou modlitbu, požehnání a promluvu Svatého Otce. Tentokrát byla věnovaná i aktuálním problémům ve světě a vyzývala k přímlovám za mír na Ukrajině, protože následující den se mělo konat vyjednávání o příměří mezi ukrajinským a ruským prezidentem. Hlavní část promluvy se soustředila na příklad Panny Marie a na pokoru té, která dala svou odpověď ...ať se mi stane podle tvého slova (Lk 1,38), Bohu k dispozici bez rozmyšlení celou svou existenci: „Bůh zamýšlel a ve svém tajemném úradku odedávna chtěl, aby byla milostiplným stvořením, tedy plná Jeho lásky. Naplnění však předpokládá vytvoření prostoru, uprázdňení, ustoupení stranou. Právě tak si počínala Maria, která uměla naslouchat Božímu slovu, dokonale se svěřovat Boží vůli a bezvýhradně ji přijímat do svého života.“ (překlad promluvy z italštiny do češtiny převzat z: www.vaticannews.va).

Z bohatého pětidenního programu procházek po Římě a návštěv římských kostelů a dalších památek se určitě většine poutníků vybaví hlavně monumentální papežské baziliky. Pondělní dopoledne jsme strávili ve sv. Pavlu za hradbami. Mši sv. zde sloužil otec Jaroslav Knichal. V úterý jsme navštívili zase Lateránskou baziliku sv. Jana. Naproti jejího průčelí stojí menší stavba ukrývající Svaté schody, které byly i naším poutnickým cílem. Schodiště z paláce Piláta Pontského, po kterém procházel zmučený Kristus, bylo ve 4. století přeneseno z Jeruzaléma do Říma. Je možné je „projít“ vkleče a podpořit tak při pomalém stoupání po kolenou rozjímání nad utrpením Ježíše Krista vlastním nepohodlím a bolestí.

Svatým schodům mohly intenzitou prožitku konkurovat Kalixtovy katakomby. Areál podzemního pohřebiště, ukrytý na okraji města mezi olivovníky, je plný úzkých vysokých chodeb s vysekanými výklenky pro mrtvá těla. Ukrývá hroby stovek tisíc prvních křesťanů včetně několika papežů a najdeme zde také nejstarší malby představující Krista jako Dobrého pastýře nesoucího na zádech zatoulanou ovečku. V katakombách sloužil mši svatou otec Jan Liška, který o dobrém pastýři promluvil a také nás jím nakonec obdaroval. Motiv pastýře souvisí nejen s nejstaršími křesťany, ale i se současným papežem Františkem, jenž po svém jmenování odmítl převzít tradiční zlatý papežský kříž a nosí na hrudi svůj původní arcibiskupský pektorál. Jeho zmenšenou kopii v podobě křížku s Dobrým pastýřem v čele stáda oveček si z Říma díky otci Liškovi odvezl každý z nás.

Pouť nám přinesla neuvěřitelné množství zážitků dané krásným městem, průvodcovskými službami pana Jindřicha Miklase, srdečnou pospolitostí obou farností a především naším duchovním vedením. Poslední mši svatou sloužil ve středu otec Pavel Macura, iniciátor pouti. S Římem jsme se loučili opět v kostele sv. Prassedy shrnutím kázání proslovených během čtyř předchozích dnů. Řečeno ve zkratce, máme na sebe nechat působit milost úžasu, přijímat nezištná obdarování, nechat se vést Dobrým pastýřem a vydat se na cestu. To vše se nám v Římě podařilo na vlastní kůži zažít v mnoha setkáních s bližními a Bohem. Snad jsme si vyprosili i milost naslouchat mu a vytvářet v sobě prostor, kam může vstoupit nejen o pouti, ale též v hektických všedních dnech.

Vladislava Říhová – Miroslava Batoušková

Novoroční koncert

V neděli 5. ledna 2020 se v našem kostele Nanebevzetí Panny Marie uskutečnil koncert s vánoční tematikou. Řídila ho paní Miluška Provazníková, naše sbormistryně. Posluchači zaplnili celý kostel a byli nejen z naší, ale i bílovické farnosti. Chránový sbor se svými mimořádnými sólisty, paní Fuskovou, Mizerovou, Hlaváčkovou a panem Binarem a Říhou, uchvátil všechny posluchače.

Hlavně sólo „Tichá noc“ s líbivým hlasem Štěpána Binara a duety ostatních zpěváků měly velký aplaus u posluchačů. Skupina chránových smyčců dokreslila slavnostní atmosféru večera. Varhanní skladby v provedení pana Rosíka v začátku a na konci koncertu umocnily zážitek z hudby. Dětský sbor oživil hudební dojem.

Vyvrcholením byl houslový doprovod a zpěv našich neznámějších vánočních koled na úplný závěr večera. S chránovým sborem se rozezpíval celý kostel a snad rezonovaly i jeho stěny! Krásu, opravdovost, dojetí, radost a oslavu Vánoc, to všechno v tom zaznělo! Pomyslnou korunou hudebního zážitku byla slova koledy „Narodil se Kristus Pán ..“ a její závěr „... nám, nám narodil se...“ Snad se v tu chvíli opravdu narodil náš Pán i v srdcích nevěřících, či ve víře vlažných a tápajících posluchačů... Slzy dojetí byly vidět na tvářích mnohých přítomných! Vždyť mnozí z nich by podobný koncert ve Zlíně či v Uherském Hradišti nikdy nenavštívili.

Budeme rádi na krásný večer vzpomínat !! Všem účinkujícím děkujeme za krásu hudebního zážitku a důstojnou oslavu Vánoc.

Srdečné díky vám...

MUDr. Otrhálková

Jak se žije o. Pavlovi ve Valašských Kloboukách?

Jak se změní úloha kněze, když přijme funkci děkana?

Byli tady za mnou někteří bývalí farníci, a když mě viděli, získali asi dojem, že je to především v nutném zvýšení počtu knedlíků při dobrém a tučném jídle. Ale vážně.

Na prvním místě jsem pořád knězem a to je dle mého nejdůležitější. Když se člověk stane farářem, nebo potom i děkanem, přibývají povinnosti. Snažím se, aby ty povinnosti a administrativa s tím spojená nepřebily to podstatné, čímž je kněžská služba. A ta je stejně krásná při kaplanování (to možná nejvíce), „farářování“ či děkanování“. Pravdou je, že se trochu mění úhel pohledu. Když se člověk stane farářem, najednou se víc dívá na farnost jako na společenství, které kráčí spolu. Jako děkan se dívám ještě více „do široka“ na celý děkanát, zvláště na spolubratry kněze, se kterými spolupracujeme a vzájemně se obohacujeme.

Popsal byste nám svou neděli?

Ta je podobná jako ve farnostech v Březolupcech a Bílovicích. Jeden jezdí po dědinách a jeden z nás má mše svaté v Kloboukách – tady dokonce ve stejném čase (7.00, 8.45, 10.30) – další týden se pak vystřídáme. Přiznám se, že mám neděli moc rád. Mnoho lidí říká, že to máme v neděli náročné, ale pravdou je, že náročnější jsou dny předtím, kdy se vše na neděli chystá, tiskne a domlouvá. Samotnou neděli si člověk už může užít – při setkáních s Pánem i lidmi. Vzhledem k tomu, že máme v neděli i hojně navštěvovanou mši svatou v 18 h, kterou si s o. kaplanem také střídáme, člověk mnohdy najde i po mnoha setkáních chvíli ticha na takové osobní setkání s Pánem, které má zvláště v neděli po všem tom „mumraji“ zvláštní kouzlo a atmosféru.

Nachází se ve Vašem okolí poutní místo či jiná památka, které byste nám rád doporučil?

Zatím se pořád rozkoukávám a to i ve smyslu okolní krajiny. Teď v zimě to moc nejde, je brzy tma a zimní období je tu trochu chladnější. Z podzimu mám ale hezké vzpomínky na rozhlednu „Královec“, kterou jsem několikrát navštívil a kterou bych rozhodně doporučil. Od ní potom asi 2,5 km po zelené turistické značce je kaple „Dělanovec“, která je zasvěcená Panně Marii Královně a stojí za to k ní dojet. Když už se vyškrobete na rozhlednu (nebo tam můžete vyjet autem), tak už je to procházka po vrstevnici s pěknými výhledy do hor.

Jaká farní společenství u vás najdeme?

Společenství je tu opravdu mnoho. Zdaleka jsem všechny nenavštívil, pravidelně se scházívám s vedoucími společenství, kterých je kolem třiceti. Jsou velmi rozmanitá. Jsou i dost samostatná, takže jejich fungování nestojí na farářovi. To se projevilo i při změně, která tu proběhla po dlouhých 19 letech. Kněz je spíš ten, kdo tam přináší požehnání, modlitbu a povzbuzení.

Je děkanát Valašské Klobouky (či farnost) něčím specifický?

Myslím, že svou religiozitou. Zvláště „naš kloboucký konec“, kde až čtvrtina lidí z celkového počtu obyvatel navštěvuje v neděli mši svaté, o Vánocích je to dokonce více jak polovina. V naší farnosti jen v neděli chodí do kostela celkem 1700 lidí. To je bezesporu příjemné. Proto také tolik společenství. Klade to však velké nároky na „svátostnou pastoraci“, protože vše se děje ve velkém počtu (křty, svatby, první sv. přijímání, biřmování a s nimi spojené přípravy; to se týká i telefonů, mailů apod.). Naštěstí je nás na to víc a sloužíme jako tým, z čehož mám velkou radost a baví mě to. Kolikrát jen „zírám“, co vše Duch Svátý dokáže s lidmi udělat a jak jsou oni potom radostní ve službě.

Koná se ve Vašem revíru nějaká událost, na kterou byste březolupské farníky rád pozval?

Tolik místa v Salve Regina není :). Mrkněte na naše webové stránky (faraklobouky.cz), kde je pastorační plán na celý rok 2020 – určitě si vyberete. Rád vás uvidím.

Z Valašských Klobouk žehná a o modlitbu prosí

o. Pavel